

[Waldorff]

sempel på, hvordan kommunerne sætter en bremse på de bevægelser, som ikke passer ind i deres kram.

I modsætning til »bulldozernes politik«, som blev brugt mod Ballerup kulturhus, har Hvidovre kommune brugt først økonomisk udsultning og nu til sidst direkte kommunal overtagelse og styring for at sætte en stopper for de brugerstyrede aktiviteter.

Som bare en af konsekvenserne kan nævnes, at man hermed – midt i en ungdomsarbejdsledsløshedstid – fjerner et tilholdssted for de unge i kommunen.

Hvis man ellers skal tage socialdemokratiets kulturprogram alvorligt, så er det nødvendigt med et initiativ fra regeringen.

Det er ved at være sidste udkald, hvis man ønsker at støtte andet end den veltrimmede, tilpassede og tandløse aktivitet, som de fleste kommuners politiske styring giver plads til.

Waldorff (VS):

Ved flere lejligheder har jeg diskuteret beboerhuse og brugerstyrede aktivitetshuse med kulturministeren, og hver gang har jeg oplevet den glæde, at han har givet udtryk for en meget positiv holdning over for netop brugerstyringen af disse huse og de muligheder, der ligger i det. Det er jo også socialdemokratiets officielle politik, som det fremgår af socialdemokratiets pjece om kulturpolitik i lokalmiljøet, hvori man anfører, at husene netop har den fordel, at befolkningen selv har været med til at indrette dem, hvorved der skabes en fortrolighed og tilknytning til bygningen, som er uvurderlig for miljøet omkring husene, som man siger. Og man understreger, at det gode ved disse huse er den åbenhed, der er for alle aktiviteter på tværs af aldersklasser, og mulighed for, som man siger, impulsaktiviteter, spontane indslag, og der er mulighed for brugerdemokrati.

Formanden:

Hvor findes citaterne?

Waldorff (VS):

De findes i socialdemokratiets pjece, der hedder »Aktiv socialdemokratisk kulturpolitik i lokalmiljøet«, udgivet af socialdemokratiets kulturudvalg i 1975, side 10 og 11.

Desværre er der mange socialdemokrater i kommunerne, som ikke rigtig har forstået, at

dette er socialdemokratisk politik. Senest har vi set, at kommunalbestyrelsen i Hvidovre med socialdemokratiske stemmer har besluttet at fratage brugerne den styring af Risbjerggård, som de har haft i 6 år, og hvor huset har fungeret godt som et forum for lokalpolitiske aktiviteter, teater og musik og debatmøder om energi, miljø osv. Det har faktisk fungeret så godt, at Risbjerggård har formået at tiltrække mange af de unge og unge arbejdsløse i kommunen, som ellers i meget høj grad har manglet aktiviteter.

Jeg vil gerne høre: hvad agter regeringen at gøre for at forhindre, at stadig flere lokale aktivitetshuse/beboerhuse bliver underlagt kommunernes politiske styring og derved unddraget beboernes egen styring?

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Hr. Waldorff berører i sit spørgsmål to forskellige ting, som normalt behandles forskelligt og adskilt, nemlig de traditionelle forsamlingshuse, hvoraf der fortsat eksisterer ca. 1.300, og de nye former for møde- og samværssteder, der kaldes beboerhuse, medborgerhuse, kulturhuse, projekthuse, eller hvad de nu hedder alle sammen.

Med hensyn til forsamlingshusene vil jeg gerne henvise til den redegørelse, der er afgivet af kulturministeriets udvalg om forsamlingshusenes situation. Denne redegørelse er sendt til folketingets medlemmer.

Generelt kan det om forsamlingshusene siges, at det er lykkedes at bevare deres uafhængighed også i de tilfælde, hvor kommunerne har etableret tilskudsordninger. Der er, så vidt jeg ved, ikke sket indblanding i den måde, husene er ledet på, eller med hensyn til arten af de aktiviteter, som finder sted.

Den kulturelle og samfundsmæssige succes og betydning, forsamlingshusene har opnået, er blevet fulgt op af nye projekter i form af medborgerhuse og andet. Disse huse er i et vist omfang på samme måde som forsamlingshusene blevet etableret af initiativtagerne selv for egne midler, men det bliver nu mere og mere nødvendigt at søge offentlig støtte til både etablering og drift. Der er imidlertid ingen tvivl om, at en sådan støtte til finansiering må ske på lokalt plan som et led i kommunernes selvstyre, og det medfører, at man må indordne sig under de regler,